

Dosar nr. .

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI
Sentința civilă Nr. 2126/2011
Ședința publică de la 04 Februarie 2011
Instanța constituită din
PREȘEDINTE -
GREFIER -

Pe rol judecarea cauzei Asigurări sociale privind pe petent
, și pe intimat D.G.P.M.B. – BRIGADA DE POLITIE
RUTIERĂ, având ca obiect plângere contravențională.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns petentul prin avocat,
lipsind intimata.,

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care,

Apărătorul petentului depune delegație de substituie, înscrisuri și
practică judiciară.

Instanța lasă cauza la ordine, având în vedere discuțiile pe fondul cauzei.

Strigarea cauzei la ordine la apelul nominal făcut în ședința publică a
răspuns petentul prin avocat, lipsind intimata.

Instanța constatând cauza în stare de judecată acordă cuvântul asupra
fondului.

Apărătorul petentului solicită admiterea acțiunii, anularea procesului
verbal, solicită înlocuirea sancțiunii cu avertisment, că nu s-a indicat potrivit art.
16 din OG 2/2001 data și ora, solicită anularea procesului verbal, precizând de
asemenea nu există proces verbal care să susțină planșele foto, cu cheltuieli de
judecată pe cale separată.

Instanța reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București sub
numărul . la data de 17.06.2010 petentul . a
formulat plângere contravențională împotriva procesului verbal seria . a
nr. . din data de 17.05.2010, în contradictoriu cu Direcția Generală de
Poliție a Municipiului București – Brigada Rutieră, prin care a solicitat anularea
procesului verbal atacat, anularea măsurii de sancționare a petentei cu 4 puncte-
amendă și cu 3 puncte penalizare, obligarea intimatei la repararea prejudiciului
material cauzat prin emiterea dispoziției de ridicare a autoturismului cu

nerespectarea reglementărilor legale incidente în materie, iar în subsidiar, înlocuirea sancțiunii cu măsura avertismentului.

În motivarea plângerii sale, petentul a arătat în esență că la data de 27.04.2010, la ora 11¹³, a parcat autoturismul cu nr. de înmatriculare pe Strada Amman.

La întoarcere, a constatat că autoturismul său dispăruse, împreună cu alte autoturisme parcate în aceeași zonă. Ulterior, petentul s-a deplasat la sediul CFR Transauto SA, unde pentru ridicarea autoturismului a fost nevoit să plătească suma de 2.600 lei.

Potentul arată că în procesul verbal nu s-au făcut mențiunile prevăzute de art.16 alin.1 teza a III-a din O.G. nr.2/2001 privitoare la ocupația și locul de muncă al contravenientului; nu a fost informat cu privire la posibilitatea de a face obiecțiuni; fapta nu a fost suficient descrisă de agentul constatator; fapta nu există, mașina sa fiind reglametar parcată în parcl cu celalate autoturisme; procesul verbal a fost încheiat în lipsă, pe un alt formular decât cel prevăzut de lege pentru situația constatării faptei prin mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, întrucât în cauză nu a fost completat formularul prevăzut de anexa 1D. Totodată, măsura tehnico-administrativă de ridicarea autoturismului a fost dispusa cu nerespectarea procedurii legale, autoturismul petentului neconstituind un obstacol pentru circulație. Pe de altă parte, procesul verbal contestat a fost încheiat ulterior dispoziției de ridicare a autoturismului, iar măsura tehnico-administrativă a ridicării autoturismului nu a fost menționată în procesul verbal de contravenție, motive pentru care petenta solicită repararea prejudiciului de către intimată, arătând că sunt îndeplinite în cauză condițiile prevăzute de art.998-999 C.civ.

Sub aspectul temeniceiei, procesul verbal nu face prin el însuși dovada existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, petentul beneficiind de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească vinovăția, sarcina probei revenind intimatului.

În subsidiar se solicită înlocuirea amenzii cu avertismentul.

În drept plângerea a fost întemeiată pe disp.art. 5, 6, 7, 15, 16, 17, 19, 21 alin. 3, 26 alin. 1, art 38 alin. 3 O.G. nr.2/2001, art. 118 din O.U.G. nr.195/2002, precum și H.C.L.Sector 1 nr.416/2008.

Plângerea este scutită de taxă judiciară de timbru conform art.36 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Intimata, legal citată, a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția necompetenței materiale în ceea ce privește cel de-al doilea capăt de cerere, arătând că nota de constatare este un act administrativ. Pe fondul cauzei, intimatul solicită respingerea plângerii contravenționale ca neîntemeiată, arătând că petentul a staționat neregulamentar autoturismul în intersecție la o distanță mai mică de 25 m după aceasta, aspect care rezultă din planșele foto atașate întâmpinării. În această situație, este dovedită fapta contravențională a petentului, cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.

Intimata a solicitat proba cu înscrisurile atașate întâmpinării, respectiv nota de constatare din data de 27.04.2010, planșe foto.

La termenul de judecată din data de 10.12.2010, instanța a respins ca neîntemeiată excepția necompetenței materiale în ceea ce privește al doilea capăt de cerere, pentru motivele arătate în încheierea de ședință de la acea dată. Instanța a încuviințat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Prin procesul verbal de contravenție seria nr. din data de 17.05.2010, petentul a fost sancționat cu amendă în cuantum de 240 lei, și 4 puncte amendă în temeiul art.100 alin.2 rap. la art. 108 alin.1 lit.b pct.7 din O.U.G. nr.195/2002 republicată, reținându-se că în data de 27.04.2010 în jurul orei 11¹³, petentul a staționat voluntar autoturismul cu nr. în intersecție Calea Dorobanților cu str. Amman. Totodată petentului i-a fost aplicată pedeapsa complementară constând în 3 puncte de penalizare.

Pentru aceeași faptă contravențională, prin nota de constatare din data de 27.04.2010, în conformitate cu prevederile art.64 alin.1 din O.U.G. nr.195/2002, s-a dispus ridicarea autovehiculului sus-menționat și depozitarea acestuia într-un spațiu special amenajat.

Din transpunerea pe suport de hârtie a înregistrărilor efectuate cu aparatul radar în data de 27.04.2010, instanța reține că la momentul înregistrării, autovehiculul înmatriculat cu numărul a staționat între orele 11⁰⁷ - 11¹³, în spic, alături de alte autoturisme parcate asemănător, cu roțile și jumătatea din față aflate pe trotuar unei străzi.

Conform art.34 alin.1 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, instanța verifică legalitatea și temeinicia procesului verbal de contravenție, pronunțându-se, de asemenea, și cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constator prin procesul verbal de contravenție.

Referitor la **legalitatea** procesului verbal, instanța reține că agentul de poliție care a întocmit procesul verbal contestat avea calitatea de agent constator potrivit art.15 alin.3 din O.G. nr.2/2001, iar procesul verbal atacat conține toate mențiunile obligatorii prevăzute de art.16 și art.17 din O.G. nr.2/2001.

Referitor la aspectul privind lipsa mențiunilor referitoare la ocupația și locul de muncă al petentului, instanța apreciază că lipsa acestor mențiuni nu poate conduce la anularea procesului verbal de contravenție atacat, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ prevederile art.105 alin.2 C.pr.civ. referitoare la: încălcarea unei dispoziții legale, care să producă petenteie o vătămare, ce nu poate fi reparată decât prin anularea actului de procedură nelegal întocmit. Astfel, petenta nu a dovedit nicio vătămare prin lipsa mențiunilor referitoare la ocupația și locul său de muncă, din celelate mențiuni consemnate de agentul constator rezultând faptul că identificarea petentei-contraveniente s-a făcut corect, neexistând niciun dubiu cu privire la persoana contravenientului.

Privitor la aspectul potrivit căruia petentului nu i-au fost consemnate obiecțiunile, fapt ce ar atrage nulitatea procesului verbal, instanța reține că potrivit Deciziei nr.XXII/19.03.2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, lipsa consemnării obiecțiunilor petentului atrage nulitatea relativă a procesului verbal de constatare a contravenției, ori pentru ca aceasta sancțiune să intervină, ar fi trebuit ca petentul să arate vătămarea adusă prin această lipsă. Cum în cauză petentul nu a dovedit vătămarea, instanța nu va proceda la anularea procesului verbal pentru lipsa obiecțiunilor.

Deși petentul arată că agentul constatator nu a realizat o descriere suficientă a faptei, aspect ce ar atrage nulitatea procesului verbal de contravenție, instanța constată că agentul constatator a consemnat toate elementele necesare cu privire la fapta constatată: locul săvârșirii faptei și fapta constând în staționarea voluntară a autovehiculului petentului în intersecție. Prin urmare, apărarea petentului cu privire la caracterul lacunar al descrierii faptei este neîntemeiată.

Aspectele invocate de către contestator privind neutilizarea formularului prevăzut în Anexa 1D a R.A.O.U.G. nr.195/2002, sunt neîntemeiate, atâta timp cât procesul-verbal, astfel cum a fost întocmit, cuprinde toate mențiunile prevăzute, sub sancțiunea nulității, de art. 16 și art. 17 din O.G. nr.2/2001. De altfel, din probele administrate în cauză nu rezultă că neutilizarea formularului anterior menționat ar fi produs contestatoarei vreun prejudiciu care să nu poată fi înlăturat altfel decât prin anularea actului contestat.

Referitor la apărarea petentului cu privire la faptul că măsura tehnico-administrativă de ridicarea autoturismului a fost dispusa cu nerespectarea procedurii legale, instanța reține următoarele:

Referitor la omisiunea agentului constatator de a consemna măsura ridicării autoturismului în cuprinsul procesului-verbal, instanța reține faptul că această măsură nu a fost dispusă prin procesul-verbal contestat, ci prin nota de constatare, astfel încât neindicarea măsurii ridicării autoturismului în cuprinsul procesului-verbal nu este de natură a afecta nici legalitatea procesului-verbal, nici pe cea a măsurii dispuse.

Mai mult decât atât, în conformitate cu art. 64 din O.U.G. nr.195/2002, măsura ridicării vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă se dispune de poliția rutieră, iar operațiunea fizică de ridicare a acestora se face de către administrațiile publice locale („1) Poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz. 2) Contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul și depozitarea vehiculului staționat neregulamentar se suportă de către deținătorul acestuia.3) Ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutieră în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament).

Art.65 din același act normativ trimite la dispozițiile H.G. nr.1391/2006, pentru identificarea cazurilor și condițiilor în care este permisă oprirea staționarea și parcare („Art. 65 - Cazurile și condițiile în care oprirea, staționarea sau parcare pe drumul public este permisă se stabilesc prin regulament, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.”), astfel că prin interpretarea sistematică a celor două texte legale rezultă că măsura tehnico - administrativă a ridicării autovehiculului se ia în cazurile în care nu sunt respectate condițiile prevăzute de regulament pentru oprirea, staționarea sau parcare pe drumul public.

Se va mai reține că măsura se dispune de poliția rutieră fără să aibă natura unei sancțiuni complementare, dintre cele expres și limitativ prevăzute de art. 96 alin. 2 din O.U.G. nr. 195/2002. („Art. 96 - (1) Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului. (2) Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele: a) aplicarea punctelor de penalizare; b) suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat; c) confiscarea bunurilor destinate săvârșirii contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență ori folosite în acest scop; d) imobilizarea vehiculului; e) radierea din oficiu a înmatriculării sau înregistrării vehiculului, în cazurile prevăzute la art. 17 alin. (4);”), prin urmare cerința să fie aplicată prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului, nu se impune a fi respectată.

Astfel, esențial în procedura luării măsurii ridicării autoturismului este constatarea, de către agentul constatator rutier, a staționării neregulamentare, aprecierea acestuia că se impune luarea măsurii, și manifestarea de voință a agentului competent în sensul dispunerii ridicării autoturismului, neavând relevanță sub ce formă se materializează această dispoziție, față de dispozițiile art. 64 din OUG 195/2002. În speță, agentul rutier a constatat staționarea neregulamentară a autoturismului cu nr., dispunând ridicarea acestuia prin nota de constatare de la fila 20 din dosarul cauzei.

Pe cale de consecință, atâta vreme cât un agent constatator din cadrul poliției rutiere a constatat personal staționarea neregulamentară a autoturismului și a dispus luarea măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea autoturismului astfel staționat, instanța apreciază că faptul că măsura a fost dispusă prin nota de constatare anterior menționată, iar nu prin procesul-verbal de contravenție contestat, încheiat ulterior, nu este de natură a produce contestatorului nicio vătămare. Fapta reținută în nota de constatare menționată a fost constatată în mod direct de către agentul de poliție care a dispus ridicarea autoturismului, fiind, totodată, înregistrată cu mijloace tehnice, devenind incidente dispozițiile art. 109 din OUG 195/2002, care permit întocmirea procesului-verbal pe baza înregistrării, după identificarea persoanei. Aceste împrejurări justifică încheierea celor două acte (nota de constatare și procesul-

verbal de contravenție) de agenți constatatori diferiți, la date diferite, anularea procesului-verbal pentru acest motiv fiind neîntemeiate.

Instanța apreciază că necomunicarea notei de constatare nu constituie un motiv de nulitate a acesteia, nulitatea reprezentând sancțiunea ce intervine în cazul întocmirii unui act cu nerespectarea condițiilor de valabilitate prevăzute de lege, iar comunicarea reprezentând o procedură ulterioară întocmirii actului.

Din punctul de vedere al condițiilor de fond instanța constată că principiul legalității incriminării și al sancțiunii a fost respectat.

Astfel, potrivit prevederilor art.143 lit.a din Regulamentul de aplicare al O.U.G. nr.195/2002 „Se interzice staționarea voluntară a vehiculelor: a) în toate cazurile în care este interzisă oprirea voluntară”, iar conform art.142 lit.f din același act normativ: „Se interzice oprirea voluntară a vehiculelor: în intersecții, inclusiv cele cu circulație în sens giratoriu, precum și în zona de preselectie unde sunt aplicate marcaje continue, iar în lipsa acestora, la o distanță mai mică de 25 m de colțul intersecției.

Prin urmare, fapta, astfel cum a fost descrisă în procesul verbal atacat, întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de textele legale atât sub aspect subiectiv, cât și sub aspect obiectiv.

Sub aspectul temeiniciei, instanța constată din planșele foto depuse de petentă la dosarul cauzei, având în vedere constatarea faptei în condițiile art.109 alin.2 din O.U.G. nr.195/2002, cu ajutorul unor mijloace tehnice omologate și verificate, că situația consemnată de agentul constator nu corespunde cu situația de la fața locului.

După cum s-a arătat anterior, din planșele foto, instanța reține că autoturismul petentului nu era parcat într-o intersecție, sau în apropierea unei intersecții, ci era staționat în spic, alături de alte autoturisme parcate asemănător, cu roțile și jumătatea din față aflate pe trotuarul unei singure străzi.

Chiar dacă din planșele foto se observă că autoturismul petentului era staționat chiar înaintea de raza de acțiune a indicatorului „Parcare”, instanța apreciază că fapta pentru care ar fi putut fi aplicată petentului o amendă este alta decât „staționarea în intersecție”, astfel cum, în mod eronat a arătat agentul constator.

Pentru aceste motive, întrucât din probele administrate de instanță rezultă o situație de fapt diferită de cea consemnată în procesul verbal de contravenție, instanța va admite plângerea contravențională și în consecință va anula procesul-verbal de contravenție seria nr. , exonerând totodată petentul de plata amenzii contravenționale în quantum de 240 lei și va înlătura sancțiunea complementară a aplicării a 3 puncte de penalizare.

La solicitarea petentului, instanța va dispune restituirea către petent a sumei de 120 lei, reprezentând jumătate din quantumul amenzii, achitată prin chitanța nr. /27.05.2010.

În privința cererii petentului de obligare a intimatei la repararea prejudiciului material cauzat prin emiterea dispoziției de ridicare autoturismului, instanța reține că instanța constată că acesta este întemeiată.

În acest sens, instanța reține, că pe baza notei de constatare din 27.04.2010 emisă de D.G.P.M.B-B.P.R., autoturismul cu nr. de înmatriculare a fost ridicat, transportat și depozitat de către intimata SC CFR TRANSAUTO SA. Pentru a-i fi înapoiat, petentul a achitat suma de 2.610 lei, astfel cum rezultă din bonul fiscal nr. /02.05.2010.

Dispoziția de ridicare a autoturismului a fost luată abuziv, în situația în care, din plășele foto depuse de petentă nu rezultă că autoturismul staționat reprezenta un obstacol pentru circulația în zonă. Astfel, după cum s-a arătat anterior, instanța a reținut că petentul staționase autoturismul cu jumătatea din față pe trotuar, în condițiile în care, pe respectivul trotuar a rămas mai mult de 1 m liber pentru circulația pietonilor. De asemenea, nici traficul celorlalte autoturisme nu a fost perturbat, în condițiile în care, pe de o parte, existau și înainte și după autoturismul parcat de petent alte autoturisme care erau parcate tot în spic, precum al petentului, iar pe de altă parte, mașina petentului nu ocupa, astfel cum a fost poziționată, un loc mai larg din drumul public decât o mașină care ar fi parcat paralel cu trotuarul (astfel cum permitea semnul de circulație de lângă mașina petentului), în condițiile în care autoturismul petentului era parcat cu jumătatea din față pe trotuar.

Astfel fiind, instanța constată întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, prevăzute de art. 998-999 Cod civil, față de intimata D.G.P.M.B-B.P.R., respectiv: fapta ilicită a intimatei, care constă în dispoziția de ridicare a autoturismului, prejudiciul produs, respectiv suma de 2.610 lei, legătura de cauzalitate între acțiunea ilicită și prejudiciul produs și vinovăția intimatei, rezultând din faptul că a dispus în mod neîntemeiat ridicarea autoturismului.

În consecință, urmează a admite cererea formulată de petentul Oancea Mihail Cornel privind obligarea intimatei la plata sumei de la plata sumei de 2.600 lei reprezentând taxe de preluare a autoturismului (ridicare, transport, depozitare). Obligă intimata la plata către petent a sumei de 2.600 lei reprezentând taxe de preluare a autoturismului (ridicare, transport, depozitare).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite plângerea contravențională formulată de petentul _____, domiciliat în _____, nr. _____ /17.05.2010, în împotriva procesului-verbal de contravenție seria _____ nr. _____ /17.05.2010, în contradictoriu cu intimata Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Brigada de Poliție Rutieră, cu sediul în București sectorul 3 Str. Logofăt Udriște nr. 9-15.

Anulează procesul-verbal de contravenție seria nr. /17.05.2010, exonerează petentul de plata amenzii contravenționale în cuantum de 240 lei și înlătură sancțiunea complementară a aplicării a 3 puncte de penalizare.

Dispune restituirea către petent a sumei de 120 lei, reprezentând jumătate din cuantumul amenzii.

Admite cererea formulată de petentul în contradictoriu cu intimata Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Brigada de Poliție Rutieră privind obligarea intimatei la plata sumei de 2.600 lei reprezentând taxe de preluare a autoturismului (ridicare, transport, depozitare).

Obligă intimata la plata către petent a sumei de 2.600 lei reprezentând taxe de preluare a autoturismului (ridicare, transport, depozitare).

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 04.02.2011.

PREȘEDINTE

GREFIER

Red. și teh. Jud. V.S./4ex./11.03.2011